

rectificador -a adj. i m.

Que rectifica

rectificar v. tr. fer recta (alguna cosa). Rectificar el traçat d'una carretera entre X i Y. || fer recte corregint; esmenar (un error, falsedat, etc.); alliberar (alguna cosa) dels errors, falsedats, etc. que encloïa. Rectificar un compte.  
Rectificar un error. El vaig obligar a rectificar el que havia dit o a rectificar-se (del que havia dit). || En químic., purificar (un líquid) per una nova destil·lació.